

siering, som vi vil tale om med de partier, som vil være med til at løfte en finanslovaftale. Det er det ene.

Det andet er så, at finansieringen kommer. Jeg er ikke i tvivl om, at man gerne vil have mig til at røbe hemmeligheder, men jeg har dem ikke alle sammen. Der står i finansloven, og det er i øvrigt noget nyt i forhold til den tidligere regering, hvad det er for nogle temaer, der kan tænkes at indgå i en finansiering. Det gjorde man ikke i KV-regeringens tid, men der kommer finansiering, for der bliver ikke udløst de udgifter på velfærden, hvis ikke finansieringen er i orden.

Jeg syntes, jeg gjorde det ganske klart før pausen, at uden finansiering af barselorlov bliver der ingen barselorlov, og den finansiering, Venstre mener at have, kan ikke bruges, for den eksisterer ikke. Turde det være svaret på det punkt? Ellers skal jeg gerne gentage det.

Så vil jeg også gerne sige, at når det drejer sig om, hvor meget af puljen på 1 mia. kr. til nye initiativer, der skal bruges på IT, erhvervsskoler osv., har man stor indflydelse på det, hvis man er i stand til at sidde ved et bord og være med til at finansiere den milliard. Det er her, der er mulighed for at få indflydelse på, hvor stort det beløb bliver.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil sige, at Socialdemokratiets ordførers besvarelse vedrørende erhvervspolitikken, som jeg var inde på i første omgang, var meget, som den plejer at være.

Jeg talte om robusthed og forberedelse til en fremtid eller nogle sorte skyer, og jeg talte om, at man skal passe på med at tro, man bare sådan uden videre kan hente tingene hos erhvervslivet, så de ikke kan gardere sig, bare fordi man synes, de for tiden tjener penge. Indtjeningen er god for tiden, sagde hr. Jan Petersen, men det er jo netop lige præcis det, der er problemet: når indtjeningen er god for tiden, regner man med, at så kan man godt tage fat og sprede den til velfærdsordninger. Det er fint nok, at vi gerne vil have nogle velfærdsordninger, men lige præcis på det sted, hvor pengene skal tjenes, skal man passe på, at finansieringskilden til velfærdsordningerne ikke bliver ødelagt.

Jeg vil gerne sige det med nogle ganske få ord: Det, der er problemet, og det, der gør det meget svært at lave erhvervspolitik med Socialdemokratiet, er, at trangen til at spise det korn,

der skal bruges til at så med til foråret, er for stor. Det er farligt, hvis vi stadig vil have et velfærdssamfund og have en finansiering af velfærdssamfundet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Susanne Clemensen, og jeg gør opmærksom på, at det har været muligt at være til stede før.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg må ærlig talt indrømme, at jeg var ret skuffet over hr. Jan Petersens ikkesvar; sådan vil jeg rubricere det. Vi fik nærmest det indtryk, at afskaffelsen af de to forsikringsordninger, der er med til at finansiere de små selvstændige virksomheders sygedagpengeudgifter, ikke koster noget for virksomhederne. Det koster faktisk 180 mio. kr. for år 2002, hvis regeringen vil gøre det, som den planlægger.

Derfor må jeg altså stadig sige, at der er milevid forskel på de fine målsætninger om socialt ansvar, som regeringen har og opfordrer virksomhederne til at indgå konstruktivt i, og så de konkrete initiativer. Det hænger overhovedet ikke sammen. Jeg synes, at regeringen i stedet for skulle se mere på, hvordan den får kommunerne til at gå aktivt ind i det her. Jeg kender rent faktisk til virksomheder, som har sagt til kommunerne, at de er parate til at påtage sig et socialt og samfundsmæssigt ansvar, men den besked, de får fra kommunerne, er: Ja, nu skal vi sætte jer på venteliste. Og så sker der i øvrigt ingenting.

Og så vil jeg også opfordre regeringen til at se på, hvordan vi kan få servicejobordningen til at fungere noget bedre.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det overrasker jo ikke, at hr. Jan Petersen siger, at dansk landbrug ikke skal have mere støtte, og det er vi sådan set enige om. Men det hænger jo ikke sammen, når man lægger ekstra afgifter på, og når det erhverv i øvrigt er et af de mindst støttede i Europa.

Men statsbrug, er det noget nyt? Er det succesen fra øst, der nu skal flyttes til Danmark? Er det dét, man vil genoprette? På andre områder, statsbaner og postvæsen f.eks., liberaliserer man, men her vil man gå ind. Hvad er forklaringen? Er det succesen fra øst?

Og en gang mere: Hvor store er reserverne til det, der skal finansieres? Vi har 1 mia. kr. Den er